

Specvlvm Privilegiorum Regularivm In Commvni

Pedro <de los Angeles>

Coloniæ Agrippinæ, 1681

§. X. A quibus, & censuris reservatis poßint regulares confessarij
sæculares absolvere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61715](#)

¶ Tridentino siff. 24. cap. 6. de reformatione, & ex alia Bulla Sixti IV. relatâ à Lezana tom. 5. in Mari mag. Carmelitarum §. 62. in qua concedit facultatem omnibus regularibus ad absolvendum fratres, ab omnibus pœnis ob quævis delicta, nisi talia sint, pro quibus sedes Apostolica esset consulenda: non tamen dicitur consulenda sedes Apostolica ob quævis delicta, sed ob illa quatuor specialia, de quibus supra diximus; nimis ob relapsum in hæresim, ob schisma, falsificationem litterarum Apostolica- carum, delationem prohibitorum ad infideles. Sic citatis Soſbo, Cruce, Faſto, Portel, Peyrin, Lezana, tom. 5. in Mari mag. Heremitar. D. August. §. 47. & 44. num. 24. Bruno tract. 5. c. 4. proposit. 2. & 3. Antonius à Spiritu S. n. 117. Videantur à nobis infia §. 11. dicenda, siquidem in omnibus pœn. & irregularitatibus, in quibus dicemus ibi posse cum sacerdotalibus dispensare, potiori jure possunt cum religiosis, qui non debent esse deterioris conditionis.

§. X.

¶ quibus casibus, & censuris reservatis possint regulares confessarii sa- lares absolvire.

Aliqua 117. Postquam egimus de regu- scitu dig- laribus confessariis compa- na, & ca- ratione ad alios religiosos tam pro- prios, quam extraneos; restat modo & data re- agere de illis comparatione ad sacer- feruntur lates. Sed quia plura, quæ hic fusi- (quod

dicenda forent, in alijs locis hujus cursus sunt à nobis declarata, brevi- ter modo per ista transiemus, ad lo- cum, ubi ex profesiō acta sunt; Lecto- rem remittentes, ne multoties eadem repetamus, Igitur qualiter possint, vel non in præsentiarum regulares con- fessarii à casibus specialiter reservatis ab Episcopis sacerdotes absolvere, late- egimus hoc cap. n. 3. ubi videri po- trunt. Qualiter in votis dispensati pos- sint, vel ea commutare, etiam lateegi- mus hoc volumine. Tractatu de Voto cap. 3. ¶ Pro aliis itaque casibus, & censuris sciendum est primò. Quod ut diximus tom. 2. tract. 10. de Censur. cap. 2. n. 38. qui habet facultatem ab- solvendi à casibus reservatis, quibus sunt annexæ censuræ, etiam habet fa- cultatem absolvendi ab illis: quia ex- communicatus v. g. prius debet ab excommunicatione liberari, quam à peccato absolvatur: ideoque si ab illa confessarius non posset absolvere, nec ab isto posset; & sic ad utrumque accipit facultatem, qui ad unum il- lam haber. ¶ Secundo sciendum est quod ut ibidem n. 39. diximus, per fa- cultatem absolvendi concessam in Jubilao, Bulla Cruciatæ, aut alio pri- vilegio, à casibus, aut censuris reser- vatis Summo Pontifici, etiam possunt absolvere confessarii regulares & alij, qui illis funguntur indultis nomina- tio- denuntiatis, sive à jure, vel ab homine talis excommunicatio- nem habeant: quia nihil est in tali cognitione, quod absolutio- nem harum censurarum excludat, si in privilegio facultas concedatur ad omnia. Neque inde inferas

(quod aliqui gravissimi Doctores faciunt, quos ibi n. 40. dedimus) quod qui habet à summo Pontifice facultatem per Jubileum, Bullam, aut privilegium absolvendi ab omnibus casibus, & censuris sibi reservatis, posse etiam absolvere à casibus, vel censuris ab Episcopo sibi reservatis, propter prohibitionem Alexандri VII. quam ibi retulimus; quæ quomodo intelligenda sit in hac parte, supra hoc capite n. 7. diximus.

Alia ali-
bi dicta
recen-
sentur

118. Tertio sciendum est, quod ut supra n. 40. diximus, quando casus est reservatus, & illi est annexa censura ob quamcumque rationem, censura non incurritur, vel post incursionem tollatur casus manet absque reservatione. Unde si quis extra confessio- nem accipiat absolutionem censuræ, quod fieri posse omnes ferè dicunt, potest à quocumque confessario ab illo peccato reservato absolvī, ut de casu hæresis diximus tom. 2. tract. 10. cap. 4. n. 62. De casibus dubiæ reservationis plura diximus in presenti Cap. n. 9. ¶ Sciendum est quarto quod ab illis casibus, & censuris, à jure, vel ab homine latet, & quæ nulli reservantur, potest quilibet confessarius absolvere, ut dicto Tract. de censor. cap. 2. n. 44. probavimus. Imo ibidem nu. 41. diximus, quod quando in privilegio conceditur absoluta facultas absolvendi à Censuris, etiam de reservatis summo Pontifici, intelligitur (excep- tis censuris in Bulla Cœnæ contentis) quæ sunt stricioris reservationis, alias nihil concederet, ut ibidem pro- bavimus.

119. Qualiter autem in periculo mortis, & in casu urgentis necessitatis posse quilibet confessari sibi etiam à reservatis Summo Pontifici, quicumque illi sint, absolvere, diximus ibi numero 45. & 46. & qualiter praesentia i postmodum debeant, data opportunitate, qui ob periculum innatens, à reservatis Superiori ab inferiori absolvuntur, transacto illo peri- culo, ibi, & num. 66. late tractavimus. Et in num. 64. possumus impedimenta, ratione quorum legitime potest recusus ad sedem Apostolicam im- pediri. Et num. 68. omnes moniales, immo omnes mulieres habere per- petuum impedimentum, ut non pos- sent ad sedem Apostolicam recurrere pro absolutione à reservatis Pontifi- ci, probavimus. Quibus si jungas id, quod dicunt Peyrinis ad constitut. 1. Julij 11. §. 36. num. 67. Delbenet tom. 2. cap. 19. dub. 69. num. 10. Pasqualig. Le- ander à Murcia, Couers, quos refert Diana 9 part. tractat. 6. resolut. 51. & tract. 9. resolut. 61. Quod quando im- pedimentum recurrendi ad Superio- rem est perpetuum, jam casus ille, qui cum sit jure ordinario reservatus, per- tinet ad Episcopum; cum jam tales ca- sus non sint Papales in his, qui tali im- pedimento perpetuo afficiuntur, po- terunt eos ab illis absolvere quicumque confessarij, qui possunt ab om- nibus absolvere, quæ possunt Episco- pi, seu ab omnibus Pontifici non re- servatis.

120. Quæ-

Regula-
res pos-
sunt sœ-
culares
ab om-
nibus
casibus
extra
Bullam
Cœnæ
conven-
tis, ab-
solvere.

120. Quibus sic breviter atta-
ctis, quæ alibi fusijs jam diximus. In
primis modo dicimus: quod regula-
res confessarij à Prælatis expositi, &
ab Episcopo approbati (hujusmodi
sunt demtaxar, qui nomine confessarij
regularis veniunt respectu (œcularium)
possent extra Italiam omnes
sœculares ab omnibus casibus, & cen-
soris absolvere, quæ sunt reservatae
Pontifici, exceptis illis, qui in Bulla
Cœnæ continentur. Ita concessit Six-
tus IV. fratibus Ordinis Prædicato-
rum in Regnis Castellæ, & Legionis,
prout refert Rodriguez tom. 1. quæst.
62. art. 3. & Leo X. Minoribus
apud Confessum bull. 9. fol. 144. ibi:
à quibuscumque casibus etiam Apostolica
sedi reservatis, exceptis contentis in Bulla
Cœna Domini, absolvere possint. Idem
concessit Clemens VII. Bulla 2.
apud Bordon. tom. 2. resolut. 6. nu. 36.
Ac denique Paulus III. id ipsum con-
cessit Patribus Societatis Bulla 7.
quam refert Lezana tom. 1. cap. 19. n. 16
ubi concedit facultatem absolvendi
sœculares: ab omnibus, & singulis eorum
peccatis, criminibus, excessibus, & deli-
ctis quantumcumque gravioribus, &
enormibus, etiam sedi Apostolica reservata-
tis, & à quibuscumque ex ipsis casibus
resultantibus sententiis, & censuris, &
pœnis Ecclesiasticis, exceptu contentis in
Bulla, que in die Cœna Domini solita est
legi. Quæ omnia non esse revocata
per decretum Clementis VIII. seu
Congregationis de mandato illius
edito anno 1601. & aliud ejusdem
Sacrae Congregationis, sub eodem
Clemente VIII. & de mandato illius
anno 1602. in quibus alij casus pœ-

stea recensendi præter contentos in
Bulla Cœnæ continentur. Quia illa
decreta, ut ex eorum verbis constat,
solum loquuntur intra Italiam, &
extra utrem: Unde extra Italiam
posse dictis privilegiis cum omni sua
amplitudine uti, constat ex novissima
declaratione Sacrae Congregationis
die 17. No. emb. 1628. ab Urbano
VIII. approbata ubi dicitur: ab aliis
verbis casibus (scilicet præter casus Bul-
lae Cœnae) & censuris sedi Apostolica re-
servatis, siquidem regulares habeant à
sede Apostolica absolvendi facultatem, il-
lam extra Italiam minime sublatam
fuisse, eisdem Sacrae Congregationis decre-
tis hac de re editis iussu sanctæ memoriae
Clementis VIII.

121. Ex quo sequitur primo, in
Hispania, Gallia, Germania, & aliis
Provincijs extra Italiam posse Con-
fessarios regulares absolvere ab illis
casibus exceptis in constitutione sub
Clemente VIII. qui in Bulla Cœnæ
non continentur. Nimirum à censu-
ris ob violationem immunitatis Ec-
clesiastice, juxta constitutionem
Gregorij XIV. Cum alias ab excom-
municatione incursum ob violationem
clausuræ monialium ad malum fi-
nem; & ab ea, quam incursum pro-
vocantes, & pugnantibus in duello in
terminis Concilij Tridentini; Simo-
niæ realis scienter contra eam excom-
municatione, a que eram confiden-
tiæ beneficialis; ac denique ab ea, quæ
contrahitur ab injicientibus manus
violentas in clericos, sive laicos fuerit
levis, sive enormis; & à quibuscumque
alijs casibus Papalibus extra Bul-

Aliqua,
quæ ex
doctrina
tradita
sequun-
tut.

K k k lam

lam Cœnæ contentis: quia in dictis privilegiis, isti solummodo excipiuntur; & exceptio sumat regulam in contrarium. Miranda qu. 46. art. 5. Lezana tom. 3. verbo Clericus num. 18. & verbo confessor. n. o. Bordon. tomo 2. resolut. 61. num. 1. & resolut. 6. nu. 8. Delbene tom. 2. de juris lict. Ecclesi. cap. 19. dub. 69. num. 52. Palau tom. 4. tr. 23. diss. univ. punct. 14. U. banus supr. fol. 220. reg. 8. Antonius à Spiritu S. in direct. regul. tract. 2. diss. 3. sect. 1. nu. 33. & in director. confess. tract. 5. diss. 16. sect. 3. num. 1359. ¶ Sequitur secundo; posse absolvere à censuris, & pœnis incursis ob procurationem abortus fœtus anima; quia iste casus Papalis non est, sed Episcopalis, ob moderationem Gregorij XIV. qui abstulit reservationem, quam Gregorius XIII. illi imposuerat, ut diximus tomo 2. tract. 13. cap. 2. numer. 67. Sic Diana 5. p. tractat. 9. resolut. 40. Pellizzat. tractat. 8 capite 3. sect. 2. numero 97. Peyrinis ad constitut. 2. Julij II. §. 32. numero 65. ¶ Sequitur tertio: posse absolvere transgressores constitutionis Pij V. quæ incipit: *Decoro. & honestati,* contra Moniales egredientes de clausura, nisi in casibus permisso, aut illis licentiam concedentes, audeat comitantes, vel recipientes; quia non est casus infra Bullam Cœnæ contentus, Lezana verbo confessarii numer. 6. & verbo clausura numer. 20. Sanchez in summ. lib. 6. capite 15. num. 76.

Alia,
quæ ex
propo-
sita asser-

122. Sequitur quarto: posse absolvere à criminibus, & censuris, quæ sunt S. Tribunal Inquisitionis reser-

vata, & extra Bullam Cœnæ contenta. ut sunt sortilegium, maleficium, supersticio, magia, adoratio Dæmonum, solicitatio in confessione, lectio librorum hæreticorum, Sodoma, bestialitas, blasphemia hæreticalis, & omnia alia delicta, quæ in editis S. Inquisitionis continentur, & quorum punio perinet privatus ad hoc Sanctum Tribunal, quo tales hæc crimina non ex errore contra fidem proficiuntur; sed ex avaritia, concupiscentia, ira, aliave passione, ut pluribus ciuitatis diximus tomo 2. tract. 10. de Censur. cap. 2. num. 91. ¶ Sequitur quinto. Quod ab omnibus casibus, qui sunt jure ordinario Episcopis reservati, & extra Bullam Cœnæ continentur, possunt regulares absolvere: quia Paulus III. illis concedit facultatem absolvendi ab omnibus casibus, & censuris, etiam Pontifici reservatis. Ubi ly etiam adauget & amplificat concessionem; quasi dicat: ab omnibus cuilibet Praetato, etiam Pontifici reservatis. Praeterquam quod, qui potest id, quod maius est, & difficilius; multo magis id, quod minus, & facilius. Ita communiter omnes Sanchez lib. 4. cap. 24. Diana de dub. regul. resolut. 23. Martinus à sancto Joseph in Compend. verbo confessor. num. 4. ¶ Sequitur sexto, posse non solum absolvere excommunicatos per sententiam generalem à iure, vel ab homine (si excipias specialiter ab Episcopis ipsis reservatos, propter dicta num. 3.) sed nominatum, & specialiter excommunicatos, seu alii sententiis ligatos; dummodo hoc fiat prius

prius satisfacta parte, exceptis Bullæ Cœnæ casibus. Portet. in dubiis regul. verbo Confessor regularis, num. 28. Rodriguez tom. 1. q. 6. art. 6. Cruz lib. 2. cap. 7. dub. 1. conclus. 1. Avila 2. p. de Censur. cap. 7. diff. 1. dub. 5. Suarez tom. 4. lib. 9. cap. 2. num. 22. Pellizzar. num. 38. Thom. Tambur. in Methodo, cap. 6. §. 4. lib. 3. num. 12. An vero valeat absolutio, partis satisfactione non praemissa, & alia hac pertinentia, vide quæ diximus tom. 2. tract. 10. cap. 2. punct. 2. à n. 23.

Alia ex eodem principio illata propounduntur.
123. Denique sequitur, ab omnibus casibus, & censuris hucusque dictis posse toties quocies absolvare, etiam si casus publici sint; imo si sint deducti ad forum contentiosum: quia dicta privilegia absolvuntur concedunt a predictis casibus posse absolvere sine ulla limitatione; & sic limitanda a nobis non sunt, cum sint animalibus favorabilia: maxime quia ledes Apostolica quando vult excipere casus deductos ad forum contentiosum, id exprimit, ut fecit Tridentinum *sess. 24. cap. 6. de Reformatione.* Sed in dictis privilegiis non excipiuntur: in illis ergo continentur. Quando vero delictum ad forum contentiosum deductum judicetur, latè diximus loco citato *cap. 2. à num. 50.* Quia modo diximus tenent Sanchez lib. 6. cap. 17. num. 43. Delbene tom. 2. cap. 19. dub. 82. num. 2. Pellizz. num. 90. & 92. Vega in Summ. cap. 62. casu 1. Delrio disquisit. Magiar. lib. 6. cap. 1. sect. 13. Palaus tract. 25. punct. 18. num. 11. Bruno tract. 5. dub. 2. propos. 3. Avila dub. 12. Thomas Tamb.

§. 4. n. 12. Trullench. lib. 1. in Cruciat. §. 7. cap. 2. dub. 10. num. 1. Unde absolutione à dictis censuris, sive ab homine, sive à iure latiss., prodebet etiam pro foro externo; sed ut pro illo valeat, debeat pœnitens in scriptis afferre illius testimonium à suo confessore, & debet acceptari a Prælato: interim in foro externo se gerere debet ut excommunicatus, ne tribunal externum perturbetur; & semper debet supponi satisfactio partis. Trullench. Palaus, Avila, Tambur. locis cit.

§. XI.

Possintne modo regulares confessarij & casibus & censuris Bullæ Cœnæ occultis, seculares absolvere?

124. Gravior modo restat diff. Casus in cultas de ipsis casibus, & Bulla censuris in Bullæ Cœnæ Domini Cœnæ contentis. Sed ante resolutionem Domini primo supponendum est, qui casus contenti dicantur in Bullæ Cœnæ Domini recentiores? Illos adduximus, & explicavimus tom. 2. tract. 10. de censuris, cap. 4. punct. 4. sed quia eorum notitia summopere necessaria est, nunc libuit breviter eos recensere. Igitur in primo canone illius Bullæ excommunicantur omnes haeretici, schismati ci, & negantes obedientiam sedi Apostolice, eorum factores, receptatores, defensores, illorum libros legentes, imprimentes, reuinentes, vendentes, ementes, defendantes, de quibus latè egimus eodem loco *dub. 2. & 3.*

K k k 2

¶ ln